

OBRAZ

The Set

Your th. My th.

Osvit

Toto je obraz /

Totot je jazyk

Aplaus

TEXT

Text 1

Text 2

Text 3

CV

OBRAZ

The Set

Your th. My th.

Osvit

Toto je obraz /

Totot je jazyk

Aplaus

TEXT

Text 1

Text 2

Text 3

CV

OSVIT

2013 / videoesej / 4 min / HD

Doba osvitu je současnost. Současnost je dobou osvitu. Videoesej o hororu, špagetách a pyramidě, podle které se řídí letadla. Také o jiných věcech. Úvaha o světě, ve kterém jen stačilo obrátit směr světla. Snímek je dalším pokusem o výpověď. Vše definitivní budí posměch. Předchozí věta je důkazem, stejně jako tato. A tato.

Video je určeno pouze pro kinosál.

česky / english subtitles

concept / director / dop / sound / editor / voice / producer

Dalibor Knapp

PhDr. Dalibor Knapp
*1985, Prague, Czechoslovakia

dalibor.knapp@gmail.com
+420 737 759 100

Dalibor Knapp is the author of video essays, installations and texts. In his work he deals with social and cultural layers of so-called reality and constructions of various languages that talk about it.

VZDĚLÁNÍ

2013	Lensbased class / prof. Hito Steyerl / UDK / Berlin
2013 od 2010	PhDr. / Teorie kultury / FFUK / Praha Centrum audiovizuálních studií / FAMU / Praha
2005 –2010	Mgr. / Teorie kultury / FFUK / Praha

STÁŽE

2016	AVU / Tomáš Svoboda
2015	Köken Ergun / Istanbul
2013	Clemens von Wedemeyer / Berlin

REZIDENCE

2014	Rezidence Artsalon S / Praha
2014	Posedy, lovci a zvířecí stezky / Kravín / Hranice u Malče

atd atd atd

Prostor mezi uměním a antropologií Esej

1. Chci psát o tématu, o kterém toho moc nevím. Do prostoru mezi uměním a antropologií se chystám vstoupit již delší dobu, nyní mám příležitost, ačkoliv nemám dostatek času pro promýšlení a pro studium již napsaného. Přesto vím, že nenapišu nic, co by už nebylo. Jde mi jen o pohled přes plot.

Dobře mi tak. Snažím se o vyvázání ze svázaného a svazujícího přemýšlení a postupu mé práce. Chci využít svých, již výše zmíněných „nevýhodných“ dispozic a pokusit se napsat esej v podstatě o eseji. Tento text nemá žádné hypotézy. Tento text je volný, subjektivní, nevědecký a především napadnutelný (ale pouze z pozice vědy), neboť budu psát o volném, subjektivním a nevědeckém. Jediným cílem tohoto textu je pojmenování věcí pro mě samotného. Jelikož opravdu píši bez nějaké přípravy, jsem sám zvědavý, kde tento text skončí.

2. Prostor mezi uměním a antropologií je momentálně přehlídkovým molem. Podobně letí témata archivu či třeba vizuální antropologie, která jsou však také součástí tohoto prostoru. Nehodlám zde ztrácet čas pokusy o definování umění, ale zkusím se zde trochu zmínit o antropologii.

Na počátku je střet s jiným. My a oni. Oni jako problém, oni jako záchrana. Až později si uvědomíme, že vypovídat o druhých znamená především vypovídat o nás samých. Najednou dochází k objevení kultury – tedy k jejímu popsání ex post. Kultura se ve svém nejširším významu zhmotňuje ve sdíleném. Používám tento zjednodušující termín, neboť sdílené je prosto všech zavádějících významů, do kterých se pojem kultura obalil za více než dva tisíce let své existence.

„Vztahoví“ umělci, stejně jako Debord, již nevěří ve vztah mezi uměleckým objektem a divákem – tento vztah si již zcela přivlastnil trh. Vizualní zkušenost zakoušíme na každém metru, proto umění již nemůže být založeno čistě na vizualní percepci, ale právě na situaci, kterou my diváci – účastníci můžeme prožívat. Obnovování sociálních vztahů a kolektivní práce kritizuje stav sociálních vztahů v kapitalistickém prostředí, kde jsou tyto vztahy převážně redukovány na vztahy utilitární a ekonomické. Kritika tržních principů je tedy obsažena jednak v dematerializaci umění, neboť umění založené na objektech je pro tyto umělce konzumní a elitářské, tak i v rozpuštění individuálního autorství do autorství kolektivního.

Vztahová estetika navazuje na snahu umělců překonat umění a rozmazat hranice mezi uměním a životem. „Překonání umění“ ruší umění jako specializovanou činnost, spojenou s institucemi muzea a trhu, a současně jej uskutečňuje v nitru každodenního života tím, že přetváří sám život podle „poetických“ zákonitostí. K umělecké transformaci každodennosti dochází v „konstruované situaci“, tedy v momentu života, „který je konkrétně a záměrně konstruován kolektivní organizací jednotného prostředí a hry události.“ Příkladem může být psychogeografie, akční umění a ze vztahové estetiky třeba situace, které se týkají stravování (umělec Rirkrit Tiravanija vaří pro návštěvníky galerie), sociální pomoci (posledním dílem Karla Mlčocha byla přeměna galerie na noclehárnu pro potřebné) či třeba prostoru.

